

(partinagy)

MAGYAR MESÉK

PÁRATLAN OLDAL - LVI. évfolyam, 3. szám, 2012. január 20.

Egyszer volt, hol nem volt, avvót, végre ki köllött nyilvánéttani: amit a magyarok szuvenírjával az Unio csaholnokjai művelnek, ahho képest Trianon szomorkás fizetésnap Brüsszelbe, semmi más. Mán régóta érett az idők méhibe, hogy a Kárpátok Öngyújtója, Novák Előd parlamenti képviselő testvér, Murányi Levente, 56-os (!) hős segítségével, elégesse az úgynevezett EU zászlaját, mi csak a diktatúra rongya, köcsögvécepapír. Méghozzá Budapesten, a Lövház uccába, ahun a gonosz lakik, ki fejbe rúgta Magyarországot. Nem biztos, hogy ott es tartóckodik, mer nem tartóckodik az semmitül, de hogy ott lakik, az kőbébb vót vésvel még a kőnél es. Hosszú orra vót, horibile „Barroso”-nak hitták, ilyen eggy cigány neve vót zsidó létire, a szintisza mihöztartás végett. Aki látó vót, látta, hogy ez a Barroso mán reggel teli kukákat borogat a Cohn Bendit ölelgetve, s veszettü lengeti a sátán csillagos lobogóját, hezzá Árpád és Szent László vérit issza a Marcibányi-tér felé menet. S mibül issza? Pillepalackból! Ennyire becsüli a magyart, hogy még pohár se, semmi, penig ott mén mögötte a fehér limusin, meg a fekete, ahogy a mágija kívánja. S ha megitta, a Lukács György hónajjszörinek segítségével ront reá a magyarra, mikó az diadalmas élethalálharcát víjja szakadatlan. Rájaront, penig mióta világ a világ, magyar zsíron hízik a sátán úniója tetőtül talpig, mihő a magyarnak genetikussan semmi köze, epp csak annyi, hogy fondorlatval bekénszerétették a komenisták. Hogy a vérit szípják visszamenőleg es. Kicsinyég megmogyorózza a bankokat, meg a fenenagy demokracijáját a cigánynak, kicsit megcibbantja a karikásustort, mán uszítkoznak es ellene, fenekednek, ultimátumot intéznek, meg kötelezettségszegési eljárást indítanak, hogy ha mán tag a magyar, s tarcsa a markát, tarcsa bé a szabálokat es. De a Lövház uccaiak ez eccő fölemelték fejöket, s megmonták: amilyen a nyújtás, olyan lesz a gyújtás. Szép, férfias ünnepség vót, Varga Miklós testvér a vén Európára gondút, a zászló vékonyan égett, mint a buzik selemharisnyája, Novák testvér fújogatta szpréjvel, ragyogott a szeme, járt a gégéje föl-alá. Maj a többi megtanulja, hogy jobban lobogjon, gondúta, mer ű, ahont csak egy kamera es világít, minden nap eléget esztán egyget a magyar jövő érdekibe, amíg meg nem hal.